

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.11.2010
KOM(2010) 686 endelig

2003/0132 (NLE)

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Den Europæiske Unions indgåelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage

BEGRUNDELSE

1. Formålet med det oprindelige forslag

Kommissionen forelagde den 24. juni 2003 et forslag til Rådets afgørelse - KOM (2003) 375 - AVC/2003/0132.

Protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage (i det følgende benævnt "Athenprotokollen"), som blev vedtaget inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (i det følgende benævnt "IMO"), er en blandet aftale. Det vigtigste formål med Kommissionens forslag var, at Det Europæiske Fællesskab skulle tiltræde Athenprotokollen som kontraherende part og at medlemsstaterne skulle gøre det samme inden udgangen af 2005.

2. Status over forslagets behandling

Forhandlingerne om forslaget blev påbegyndt i Rådet, men blev sat i bero i december 2003 på grund af en strid mellem Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige om Gibraltars myndigheders stilling i forbindelse med blandede aftaler. Striden blev løst i december 2007, og det er meningen, at forhandlingerne om forslaget skal genoptages.

Den kompetente arbejdsgruppe i Rådet var i færd med at udarbejde en tekst, da forhandlingerne blev sat i bero (Rådets dokument 15836.03). Det ændrede forslag tager udgangspunkt i denne tekst.

3. Formålet med det ændrede forslag

Fra forelæggelsen af forslaget (juni 2003) og tidspunktet, hvor forhandlingerne blev sat i bero (december 2003), og frem til nu har situationen ændret sig væsentligt. I det ændrede forslag tages der hensyn til den seneste udvikling på følgende måde:

- I 2003 havde Det Europæiske Fællesskab enekompetence med hensyn til tiltrædelsen af Athenprotokollens artikel 10 og 11. Disse bestemmelser regulerer spørgsmål, som har indflydelse på EU-reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (i det følgende benævnt "Bruxellesforordningen")¹. Nævnte forordning er baseret på EF-traktatens afsnit IV. Forslaget til Rådets afgørelse byggede derfor på EF-traktatens artikel 65, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, og artikel 300, stk. 3, andet afsnit. I november 2005 forelagde Kommissionen et supplerende forslag til en forordning fra Europa-Parlamentet og Rådet, som overtog de fleste af Athenprotokollens andre væsentlige bestemmelser i EF-lovgivningen (KOM(2005)592) på grundlag af EF-traktatens artikel 80, stk. 2. Vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer² (i det følgende benævnt "Athenforordningen") indebærer, at Unionen nu har enekompetence til at tiltræde Athenprotokollen for så vidt angår anliggender, som er omfattet af Athenforordningen. Den vigtigste del af Athenprotokollen vedrører søtransport, medens bestemmelserne om jurisdiktion kun skal

¹ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1. Bruxellesforordningen er bindende for alle EU's medlemsstater undtagen Danmark.

² EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24.

ses som en underordnet del. Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab³ trådte i kraft den 1. december 2009, og derfor bør retsgrundlaget for Rådets afgørelse ændres til artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (i det følgende benævnt "TEUF").

- Athenforordningen omfatter ikke alle Athenprotokollens bestemmelser. Athenprotokollen er fortsat en blandet aftale, som forudsætter, at medlemsstaterne hver især tiltræder den. Det er absolut ønskeligt at undgå, at ikrafttrædelsesdatoen for Athenprotokollen er forskellig fra den ene medlemsstat til den anden. Med dette mål for øje bør medlemsstaterne og Unionen deponere deres tiltrædelsesinstrumenter (eller ratificeringsinstrumenter for dem, der allerede har underskrevet Athenprotokollen) den samme dag. Det svarer til den løsning, der blev fundet for en lignende nylig rådsafgørelse⁴. Forslaget til Rådets afgørelse er ændret i overensstemmelse hermed.
- I oktober 2006 vedtog IMO's juridiske udvalg retningslinjer for gennemførelsen af Athenprotokollen, og det anbefalede at tage forbehold for skader som følge af terrorangreb ud fra et hensyn til den aktuelle situation på forsikringsmarkedet. Medlemsstaterne har forpligtet sig politisk til at tage dette forbehold. Med vedtagelsen af Athenforordningen hører IMO's retningslinjer under Unionens enekompetence. Unionen tager derfor dette forbehold ved tiltrædelsen til protokollen, og det skal der tages højde for i Rådets afgørelse.

I de sidste faser af Rådets drøftelser om forslaget til Athenforordningen (november 2007) satte nogle delegationer spørgsmålstegn ved, hvordan frakoblingsklausulen i Athenprotokollens artikel 11 fungerer, og insisterede på, at EU-lovgivningen skulle afklare spørgsmålet. I sidste ende indgik dette ikke i den politiske aftale. Det foreslås, at der indsættes en erklæring vedrørende frakoblingsklausulen i Rådets afgørelse.

³ EUT C 306 af 17.12.2007.

⁴ Rådets beslutning 2008/431/EF af 5. juni 2008 om bemyndigelse af visse medlemsstater til i Det Europæiske Fællesskabs interesse at ratificere eller tiltræde Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn og om bemyndigelse af visse medlemsstater til at fremsætte en erklæring om anvendelsen af de relevante interne fællesskabsretlige regler - Konvention om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn, EUT L 151 af 11.6.2008, s. 36.

Ændret forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om Den Europæiske Unions indgåelse af protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), særlig artikel 100, stk. 2, og artikel 218,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til samstemmende udtalelse fra Europa-Parlamentet og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage ("Athenprotokollen") er en væsentlig forbedring af ordningen for transportørernes erstatningsansvar over for passagererne og for erstatning til dem. Den pålægger navnlig transportørerne objektivt ansvar og obligatorisk forsikring med ret til direkte søgsmål mod forsikringsgiverne op til bestemte grænser. Protokollen er derfor i overensstemmelse med Unionens ønske om at forbedre lovgivningen for transportørernes erstatningsansvar.
- (2) Athenprotokollen ændrer Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage og fastsætter i artikel 15, at disse to akter skal læses og fortolkes sammen som en enkelt akt mellem parterne i Athenprotokollen.
- (3) Størstedelen af Athenprotokollens bestemmelser er overtaget i EU-lovgivningen ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer⁵. Unionen har derfor udøvet sin kompetence vedrørende disse anliggender. Medlemsstaterne bevarer deres kompetence i forbindelse med en række bestemmelser i Athenprotokollen; det gælder f.eks. ikke-deltagelsesbestemmelsen, som giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte højere erstatningsbeløb end dem, der er fastsat i Athenprotokollen. Sidstnævnte anliggender er er nært knyttet til anliggender, som henhører under Unionens kompetence, og medlemsstaterne bør på baggrund af deres pligt til at samarbejde også agere på en samordnet måde i forbindelse med disse anliggender.

⁵ EUT L 131 af 28.5.2009, s. 24.

- (4) Artikel 10 og 11 i Athenprotokollen regulerer anliggender, som påvirker EU-reglerne i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁶. Unionen har derfor også enekompetence for så vidt angår Athenprotokollens artikel 10 og 11.
- (5) Efter Den Europæiske Unions tiltrædelse til Athenprotokollen vil reglerne i protokollens artikel 10 om jurisdiktion gå forud for Unionens relevante interne regler herom. Reglerne om gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, som gælder mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og parterne i Luganokonventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (1988) eller enhver konvention, som erstatter den, bør gå forud for bestemmelserne i artikel 11, eftersom førstnævnte sikrer, at retsafgørelser anerkendes og fuldbyrdes i mindst samme omfang, som det er tilfældet under Athenprotokollens regler.
- (6) Athenprotokollen kan ratificeres, accepteres, godkendes eller tiltrædes af stater og af regionale organisationer for økonomisk integration, som består af selvstændige stater, der har overladt organisationen kompetence på bestemte områder, som er omfattet af protokollen.
- (7) I henhold til artikel 17, stk. 2, litra b), og artikel 19 i Athenprotokollen kan regionale organisationer for økonomisk integration indgå protokollen.
- (8) Den Internationale Søfartsorganisations juridiske udvalg vedtog i oktober 2006 forbehold og retningslinjer for gennemførelsen af Athenprotokollen (i det følgende benævnt "IMO-retningslinjerne") for at løse nogle problemer i forbindelse med Athenprotokollen, herunder navnlig erstatning for skader som følge af terrorisme.
- (9) Forordning (EF) nr. 392/2009 har som bilag den konsoliderede udgave af Athenkonventionen som ændret ved protokollen og IMO-retningslinjerne.
- (10) Ifølge Athenprotokollens artikel 19 skal regionale organisationer for økonomisk integration på tidspunktet for deres underskrift, ratificering, accept, godkendelse eller tiltrædelse angive omfanget af deres kompetence på de områder, der er omfattet af protokollen.
- (11) På denne baggrund bør Unionen tiltræde Athenprotokollen.
- (12) Medlemsstater, som ratificerer eller tiltræder konventionen, bør gøre det samtidig. Medlemsstaterne bør derfor udveksle oplysninger om, hvor langt de er nået med deres ratificerings- eller tiltrædelsesprocedure med henblik på forberedelsen af en samtidig deponering af deres ratificerings- eller tiltrædelsesinstrument —

⁶ EUT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions tiltræden til protokollen af 2002 til Athenkonventionen af 1974 om søtransport af passagerer og deres bagage ("Athenprotokollen") godkendes herved på Den Europæiske Unions vegne.

Artikel 2

1. Rådets formand bemyndiges herved til at udpege en eller flere personer med beføjelse til at tiltræde Athenprotokollen i overensstemmelse med protokollens artikel 17, stk. 2, litra c), dens artikel 17, stk. 3, og dens artikel 19.
2. På tiltrædelsestidspunktet fremsætter Unionen følgende kompetenceerklæring:

"1. I henhold til artikel 19 i Athenprotokollen kan regionale organisationer for økonomisk integration, som består af selvstændige stater, og som har kompetence på områder, der reguleres af protokollen, undertegne den, forudsat at de afgiver den erklæring, der er omhandlet i artiklen. Unionen har vedtaget at indgå protokollen og afgiver nævnte erklæring i overensstemmelse hermed.

2. Den Europæiske Unions nuværende medlemsstater er Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Irland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.

3. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, hvor traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) ikke finder anvendelse, og berører ikke foranstaltninger eller beslutninger, som medlemsstaterne vedtager i henhold til protokollen på disse områders vegne eller i deres interesse.

4. Den Europæiske Unions medlemsstater har overdraget kompetencer til Unionen vedrørende anliggender omfattet af artikel 100 i TEUF: artikel 1 og 1a, artikel 2, stk. 2, artikel 3-16 og artikel 18, 20 og 21 i Athenkonventionen som ændret ved Athenprotokollen og bestemmelserne i IMO-retningslinjerne. Unionen har udøvet denne kompetence ved vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 392/2009 af 23. april 2009 om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under søtransport af passagerer.

5. Den Europæiske Unions medlemsstater, med undtagelse af Kongeriget Danmark i overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har overdraget kompetencer til Unionen, herunder navnlig vedrørende anliggender omfattet af artikel 81 i TEUF. Unionen

udøvede denne kompetence ved vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område.

6. Udøvelsen af kompetence, som medlemsstaterne har overdraget til Unionen i medfør af TEUF, er i sagens natur i stadig udvikling. Inden for traktatens rammer kan de kompetente institutioner træffe beslutninger, som fastsætter omfanget af Den Europæiske Unions kompetence. Den Europæiske Union forbeholder sig derfor ret til at ændre denne erklæring i overensstemmelse hermed, uden at det udgør en forudsætning for udøvelsen af Unionens kompetence for så vidt angår de anliggender, der er omfattet af protokollen. "

3. På undertegnelsestidspunktet fremsætter Unionen følgende erklæring i forbindelse med protokollens artikel 11, stk. 3:

"Retsafgørelser vedrørende anliggender, der er omfattet af Athenprotokollen, og som træffes af en ret i en medlemsstat eller en kontraherende part i Luganokonventionen af 1988 eller enhver konvention, som erstatter den vedrørende samme anliggende, vil fortsat blive anerkendt og fuldbyrdet i overensstemmelse med Unionens interne regler herom, herunder i givet fald i henhold til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område og Luganokonventionen fra 1988 eller enhver konvention, som erstatter den vedrørende samme anliggende. Athenprotokollens artikel 11 gælder derfor kun for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, der træffes i andre kontraherende stater end EU-medlemsstaterne, Schweiz, Norge og Island."

4. Den eller de personer, der udpeges i henhold til stk. 1, skal fremføre det forbehold, der er anført i IMO-retningslinjerne, når instrumentet for Unionens tiltrædelse til Athenprotokollen deponeres.

Artikel 3

Unionen og medlemsstaterne deponerer deres tiltrædelsesinstrumenter for Athenprotokollen, eller deres ratificeringsinstrumenter, hvis de allerede har undertegnet protokollen, den 31. december 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den

*På Rådets vegne
Formand*